

Arrest

nr. 199 270 van 6 februari 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 augustus 2017, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel 1*bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 augustus 2017 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing wordt thans bestreden en is gemotiveerd als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.06.2016 werd ingediend en op datum van 27.04.2017 werd geactualiseerd door:

*T(...), P(...)
nationaliteit: Nepal
geboren te (...) op (...) op (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn eerste asielaanvraag werd afgesloten op 15.02.2013 met een weigering van vluchtelingenstatus en van subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verbleef illegaal in België tot 08.04.2016, datum waarop hij voor de tweede maal asiel aanvroeg. Zijn tweede asielaanvraag werd afgesloten op 25.08.2016 met een beslissing 'beroep verworpen' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter om geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedures - namelijk één jaar en twee maanden voor de eerste en bijna vijf maanden voor de tweede- was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan betrokkene ipso facto geen recht op verblijf. (Raad van State, arrest nr 89980 van 02.10.2000)

Betrokkene beroept zich op het feit dat Nepal in 2015 getroffen werd door aardbevingen die het land in puin achterlieten. Hierdoor zouden de leefomstandigheden in Nepal erbarmelijk zijn. Echter, deze verwijzing vormt geen buitengewone omstandigheid aangezien deze verwijzing handelt over de algemene situatie in het land van herkomst en betrokkene geen persoonlijke bewijzen levert dat zijn leven in gevaar zou zijn.

Betrokkene wijst er verder op dat zijn woning verwoest werd bij de aardbevingen waardoor hij geen onderkomen meer heeft in Nepal en dat hij niets of niemand meer heeft in Nepal om op terug te vallen. Ter staving hiervan legt hij attest voor d.d. 01.06.2015 vanwege het 'office of the Lekhnath Municipality' dat meldt dat zijn woning volledig verwoest is en verschillende foto's. Echter, het lijkt erg onwaarschijnlijk dat betrokkene geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst waar hij voor korte tijd zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging. Betrokkene verbleef immers ruim 35 jaar in Nepal en zijn verblijf in België, zijn integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst. We merken op dat uit het administratief dossier blijkt dat zowel zijn echtgenote als zijn twee minderjarige kinderen nog steeds in Nepal wonen. Betrokkene toont niet aan dat hij niet naar hen, en de woning waar zij verblijven, kan terugkeren.

Het staat betrokkene bovendien vrij om voor zijn terugkeer een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van

inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage. Hierdoor kan de bewering dat betrokkene niets meer zou hebben om te kunnen overleven en in een mensonterende en levensbedreigende situatie terecht zou komen, niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid.

Betrokkene wijst erop dat verschillende mensenrechtenorganisaties zich reeds zouden uitgesproken hebben over de erbarmelijke leefomstandigheden en de bevoegde Belgische instanties zouden geen repatriëringen naar Nepal meer uitvoeren. Echter, het gaat hier om een loutere bewering van betrokkene die niet gestaafd wordt door enig begin van bewijs. Een loutere bewering is onvoldoende om aanvaard te worden als buitengewone omstandigheid. We verwijzen nogmaals naar het feit dat het kerngezin van betrokkene nog steeds in Nepal woont en dat betrokkene niet aantoont dat hij zich niet bij hen kan voegen.

Wat de vermeende schending van art. 3 van het EVRM betreft dient opgemerkt te worden dat de bescherming verleend via art. 3 van het EVRM slechts in buitengewone gevallen toepassing zal vinden. Hiervoor dient verzoeker zijn beweringen te staven met een begin van bewijs terwijl in casu het enkel bij een bewering blijft en dit niet kan volstaan om een inbreuk uit te maken op het vernoemde artikel 3. De algemene bewering wordt niet toegepast op de eigen situatie. De loutere vermelding van het artikel 3 EVRM volstaat dus niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. De aanvraag kan in het land van herkomst gebeuren.

Betrokkene beroept zich daarnaast op medische elementen als buitengewone omstandigheid. Hij beroept zich op het feit dat door zijn medische problematiek een terugkeer naar het land van herkomst zijn fysieke integriteit in gevaar zal brengen. Ter staving hiervan legt betrokkene een attest voor van Dr. T(...) d.d. 09.04.2015 en een attest van 'dringende medische hulp' d.d. 19.03.2015. Betrokkene verwijst verder naar de medische stukken die zich in zijn dossier bevinden. Allereerst stellen we vast dat betrokkene reeds drie maal een aanvraag 9ter indiende, die allen onontvankelijk werd afgesloten, de laatste op datum van 05.02.2015. Na het afsluiten van deze laatste 9ter voegde betrokkene nog verschillende medische stukken toe aan zijn administratief dossier, met name een attest van zijn maatschappelijk werker d.d. 25.08.2015 en d.d. 12.01.2017, een attest van zijn psychotherapeute d.d. 20.02.2017, een verslag van zijn sociaal assistent d.d. 22.02.2017, een medisch attest van zijn huisarts Dr. B(...) d.d. 09.01.2017 en 24.08.2015 en een verslag van zijn psychiater Dr. K(...)f d.d. 15.02.2016. Echter, het hier ingeroepen medische element verhindert een verwijdering niet daar er nergens vermeld wordt dat reizen afgeraden wordt. Het medische element verhindert betrokkene dus niet om terug te naar zijn land van herkomst om daar de formaliteiten op te starten voor het bekomen van een eventueel verblijf van meer dan drie maanden in België. Dit element kan dan ook niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene geen strafbare feiten pleegde, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

De elementen van verblijf en integratie (met name het feit dat betrokkene reeds een vijftal jaar op het Belgische grondgebied zou verblijven, dat hij zich goed geïntegreerd zou hebben, dat hij tewerkstellingsmogelijkheden zou hebben, dat hij zich aangepast zou hebben aan onze levenswijze en dat hij een attest voorlegt van financiële hulp van het OCMW en twee deelcertificaten van Nederlandse taallessen) kunnen niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden, aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769). “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoeker de schending op van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel luidt als volgt:

“Verwerende partij meent dat de regularisatieaanvraag van verzoeker d.d. 09.06.2016 op basis van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk is.

[...]

Dat integendeel tot wat door verwerende partij werd beslist de aanvraag van verzoeker geenszins als onontvankelijk kon worden beschouwd.

Dat de bestreden beslissing onaanvaardbaar is voor verzoeker en vernietigd dient te worden omwille van een gebrekkig onderzoek, schending van de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht en schending van het redelijkheids- en rechtszekerheidsbeginsel.

III.1. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

a) Schending van de motiveringsverplichting

Dat de bestreden beslissing niet redelijk te verantwoorden is en niet zorgvuldig werd genomen en aldus de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door met hogervermelde elementen geen rekening te houden.

Hieruit volgt dus dat deze niet op een degelijke wijze is gemotiveerd en daarbij de motiveringsplicht schendt.

De motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar , feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

(dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) .

De motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Er is door verwerende partij in het dossier van verzoeker een onontvankelijkheidsbeslissing genomen na een eerdere vernietiging door de RvV.

Zij motiveren in hun beslissing: “Betrokkene beroept zich op het feit dat Nepal in 2015 getroffen werd door aardbevingen die het land in puin achterlieten. Hierdoor zouden de leefomstandigheden in Nepal erbarmelijk zijn. Echter, deze verwijzing vormt geen buitengewone omstandigheid aangezien deze verwijzing handelt over de algemene situatie in het land van herkomst en betrokkene geen persoonlijke bewijzen levert dat zijn leven in gevaar zou zijn. ”

Verzoeker heeft wel degelijk aangetoond dat hij getroffen was door deze aardbevingen. Hij heeft namelijk een attest voorgelegd dat zijn huis verwoest was.

Verwerende partij vermeldt het attest ook in zijn beslissing, doch motiveert dat het blijft bij een loutere verwijzing.

Dat dit geenszins het geval is.

Verzoeker brengt net dit attest voor om persoonlijk te kunnen motiveren waarom deze aardbevingen een buitengewone omstandigheid uitmaken, doch wordt dit door verwerende partij gewoon aan de kant geschoven. Hij bracht zelfs foto's voor van zijn verwoeste woning om het concreet te kunnen aantonen. Dat dit een flagrante fout is.

Dat aldus de bestreden beslissing t.a.v. verzoeker, gelet op het voorgaande de materiële motiveringsverplichting flagrant schendt aangezien verwerende partij op grond van de feitelijke gegevens de aanvraag van verzoeker niet correct heeft beoordeeld en bovendien onredelijk en onzorgvuldig tot haar besluit is gekomen.

Dat de bestreden beslissing van verwerende partij tevens onterecht werd genomen en deze een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door geen rekening te houden met ALLE en het GEHEEL van elementen.

b) Schending van de zorgvuldigheidsverplichting

A.M.M.M Bors omschrijft het zorgvuldigheidsbeginsel als volgt: "De plicht van de overheid tot zorgvuldige feiten- en informatievergaring tijdens de voorbereidende fase en de plicht alle aspecten of belangen van een dossier in ogenschouw te nemen met het oog op een zorgvuldige besluitvorming."

Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat verwerende partij onvoldoende afweging heeft gemaakt m.b.t. het dossier van verzoeker.

Zij dienen het dossier van verzoeker zorgvuldig te onderzoeken.

Indien verwerende partij dit had gedaan, zou men tot de conclusie gekomen zijn dat de gronden tot integratie en langdurig verblijf, waarvan 1 jaar en 7 maanden legaal, wel degelijk in deze beslissing diende onderzocht te worden.

Ook diende men te onderzoeken of verzoeker wel degelijk terug kon.

Verwerende partij baseert zich op algemeenheden om te stellen dat verzoeker wel terug zou kunnen naar Nepal, doch verzoeker toont met foto's en het attest aan dat zijn huis verwoest is in zijn land van herkomst en hij dus onmogelijk terug kan naar Nepal.

Dat de situatie voor verzoeker wel degelijk erbarmelijk is indien hij dient terug te keren. Zeker in het licht van de nieuwe overstromingen en modderstromen die Nepal momenteel treft zeker nu verzoeker geen dak boven zijn hoofd zou hebben.

Verzoeker heeft inderdaad het grootste deel van zijn leven in Nepal verbleven, doch verblijft nu al reeds meerdere jaren in België en heeft maar weinig contact meer met zijn land van herkomst, zeker door alle natuurfenomenen die het land getroffen hebben zoals de aardbevingen in 2015 en de modderstromen en overstromingen in 2017.

De opbouw van en in het land van herkomst duurt door deze situatie al enkele jaren en zal zeker nog tientallen jaren duren.

Uw raad bevestigde reeds in zijn arrest nr. 120 763 van 17.03.2014 dat verwerende partij rekening dient te houden met het geheel van elementen.

Het arrest vermeldt het volgende: "De fragmentarische beoordeling van de voorliggende documenten is dan ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verwerende partij dient het dossier van verzoeker in zijn geheel te onderzoeken!

III.2. Medische elementen

Verwerende partij stelt:

"Betrokkene beroept zich daarnaast op medische elementen als buitengewone omstandigheid. Hij beroept zich op het feit dat door zijn medische problematiek een terugkeer naar het land van herkomst zijn fysieke integriteit in gevaar zal brengen. Ter staving hiervan legt betrokkene een attest voor van Dr. T(...) d.d. 09.04.2015 en een attest van 'dringende medische hulp' d.d. 19.03.2015. betrokkene verwijst verder naar de medische stukken die zich in zijn dossier bevinden. Allereerst stellen we vast dat betrokkene reeds drie maal een aanvraag 9ter indiende, die allen onontvankelijk werd afgesloten, de laatste op datum van 05.02.2015. na het afsluiten van deze laatste 9ter voegde betrokkene nog verschillende medische stukken toe aan zijn administratief dossier, met name een attest van zijn maatschappelijk werker d.d. 25.08.2015 en d.d. 12.01.2017, een attest van zijn psychotherapeute d.d. 20.02.2017, een verslag van zijn sociaal assistent d.d. 22.02.2017, een medisch attest van zijn huisarts Dr. B(...) d.d. 09.01.2017 en 24.08.2015 en een verslag van zijn psychiater Dr. K(...) d.d. 15.02.2016. Echter, het hier ingeroepen medische element verhindert een verwijdering niet daar er nergens vermeld

wordt dat reizen afgeraden wordt. Het medische element verhindert betrokkene dus niet om terug te naar zijn land van herkomst om daar de formaliteiten op te starten voor het bekomen van een eventueel verblijf van meer dan drie maanden in België.”

Verzoeker kan geenszins terugkeren naar zijn land van herkomst.

De verslagen zijn duidelijk over de medische problematiek van verzoeker en verwerende partij ontkent niet dat het om een ernstige problematiek gaat, doch weigert rekening te houden met deze elementen in zijn beslissing louter en alleen omdat de behandelende artsen niet expliciet vermeld hebben dat reizen afgeraden wordt.

Verzoeker kan niet terugkeren naar zijn land van herkomst. In bijlage worden stukken gevoegd die eerder werden neergelegd en waaruit de ernst van de medische problematiek blijkt. Dat dit samen met de andere stukken wel degelijk de buitengewone omstandigheden aantoont.

Nepal is ondertussen 2 maal getroffen door een natuurfenomeen. In 2015 werd het land geteisterd door aardbevingen. Van opbouw was er bijna geen sprake en ook zijn huis was verwoest. Nu wordt het land opnieuw geteisterd. Dit keer door zware overstromingen en modderstromen.

Verzoeker kan dan ook onmogelijk terugkeren in deze situatie. De hulpverlening in zijn land van herkomst is dan ook dermate ondermaats dat verzoeker in zijn toestand in een mensonterende situatie terecht zou komen.

III.3. Langdurig verblijf en integratie

Verzoeker is van mening dat zijn langdurig verblijf en zijn integratie wel degelijk kunnen leiden tot regularisatie en begrijpt niet waarom verwerende partij hier weigert rekening mee te houden.

Verzoeker wenst dan ook op te merken dat de motivering die verwerende partij hanteert, volkomen onaanvaardbaar is! Verwerende partij dient minstens te motiveren waarom zijn integratie en langdurig verblijf geen reden kunnen vormen tot regularisatie en kan niet louter stellen dat dit komt door zijn precair of illegaal verblijf.

Dat verzoeker al een 6-tal jaar op het Belgisch grondgebied verblijft, waarvan ettelijke jaren legaal verblijf (asielaanvragen).

*Dat verwerende partij onvoldoende motiveert waarom dit geen grond zou kunnen vormen tot regularisatie. Men stelt immers louter het volgende: “...Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn eerste asielaanvraag werd afgesloten op 15.02.2013 met een weigering van vluchtelingenstatus en van subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verbleef illegaal in België tot 08.04.2016, datum waarop hij voor de tweede maal asiel aanvroeg. Zijn tweede asielaanvraag werd afgesloten op 25.08.2016 met een beslissing ‘beroep verworpen’ door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter om geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.
...”*

Waarom kan deze gunstmaatregel niet toegekend worden aan iemand die al een 6-tal jaar in België verblijft, waarvan enige tijd legaal en die hier ondertussen zijn leven heeft opgebouwd?! Het feit dat verwerende partij stelt dat verzoeker zich opnieuw illegaal verblijft is kort door de bocht gezien hij telkens een poging ondernomen heeft om zijn verblijf in België te regulariseren!

Dat verzoeker ook steeds geprobeerd heeft om langdurig legaal verblijf te verkrijgen.

Het mag duidelijk zijn dat verwerende partij, conform de geldende rechtspraak, een afweging diende te maken in het dossier van verzoeker!

Dat verwerende partij geen onderzoek heeft uitgevoerd, of hiervan alleszins niets van is terug te vinden, en dit reeds in tegenspraak is met de arresten van de RVV.

Verwerende partij dient een grondig onderzoek te verrichten.

Het is onbegrijpelijk voor verzoeker dat verwerende partij het dossier van verzoeker flagrant weigert te onderzoeken.

Het langdurig en deels legaal verblijf evenals de integratie van verzoeker, zijn wel degelijk redenen om verzoeker in het bezit te stellen van een verblijfstitel.

Het lijkt wel alsof men drogredenen tracht aan te halen om geen rekening te moeten houden met het langdurig en legaal verblijf.

Verzoeker verblijft namelijk al een 6-tal jaar in België, waarvan enige tijd legaal.

Dat hij wel degelijk geregulariseerd dient te worden op basis van zijn langdurig verblijf, duurzame verankering en aangehaalde elementen.

Het mag duidelijk zijn dat verzoeker volledig aan deze voorwaarden voldoet!

Indien verwerende partij van mening is dat zij hier geen rekening mee dienen te houden, dienen zij dit op zijn minst afdoende te motiveren!

Dat verwerende partij het gelijkheids- en rechtszekerheidsbeginsel bovendien flagrant schendt!

Dat uit de bestreden beslissing op geen enkele wijze kan afgeleid worden waarom de integratie en het langdurig (legaal) verblijf van verzoeker niet kunnen leiden tot een regularisering.

De Staatssecretaris motiveert dat de integratie niet kan leiden tot regularisatie. Maar laat na dit te motiveren. De Staatssecretaris had dienen te motiveren 'waarom' deze elementen niet voldoende zijn om te kunnen weerhouden worden voor regularisatie.

De wetgeving inzake regularisatie is nog steeds artikel 9 bis van de vreemdelingenwet.

Nergens in artikel 9bis Vw. staat te lezen dat de aanvrager zelf de situatie niet mag gecreëerd hebben. Nergens in de wet staat te lezen dat de elementen die worden aangehaald ter regularisering niet te wijten mogen zijn aan de eigen houding.

De staatssecretaris of de gemachtigde mag zich dan ook niet in de plaats van de wetgever stellen en nieuwe criteria vermelden.

Verzoeker wenst op te merken dat hij niet gekozen heeft voor illegaal verblijf in België. Hij heeft een regularisatieaanvraag ingediend volgens de geldende regelgeving, op basis van bijzondere omstandigheden en heeft in afwachting van een beslissing terzake in België, waar zijn veiligheid gegarandeerd kan worden, verbleven.

De Staatssecretaris dient het dossier grondig te onderzoeken en rekening te houden met ALLE elementen en het geheel van elementen in het dossier!

Bovendien, kan verzoeker op geen enkele manier uit het voorgaande afleiden waarom zijn langdurig verblijf en zijn integratie niet kunnen leiden tot regularisatie.

Verwerende partij dient minstens te motiveren waarom dit niet kan en niet enkel stellen dat dit te wijten is aan de eigen houding van verzoeker en zijn eigen keuze was.

Door middel van deze zin kan verwerende partij alle aanvragen weigeren. Een aanvraag 9bis is nog altijd een aanvraag om humanitaire redenen !!

Dat dit een schending uitmaakt van de formele motiveringsplicht!

Dit werd eveneens bevestigd in het arrest nr 80 255 van 26 april 2012 van uw raad.

“... De verwerende partij blijft namelijk in gebreke te verduidelijken waarom zij “redelijkerwijze niet kan inzien waarom deze elementen een regularisatie rechtvaardigen”, te meer dat zij zelf in de eerste bestreden beslissing onmiddellijk hierop poneert dat “integratie in de Belgische maatschappij en een langdurig verblijf (...) een reden (kunnen) zijn om betrokkene een verblijf toe te kennen”.

Zij dient de rechtsonderhorige echter wel afdoende te verduidelijken hoe zij deze appreciatie bevoegdheid aanwendt en waarom diens argumenten geen aanleiding kunnen geven tot de toekenning van een verblijfsmachtiging...

Dit is geen afdoende draagkrachtige motivering”

Bovendien erkende verwerende partij reeds dat integratie kan plaatsvinden tijdens legaal verblijf.

Het Cassatieberoep vermeldt het volgende: “Integratie kan plaatsvinden tijdens legaal verblijf. Iemand die bijvoorbeeld overdreven lang heeft moeten wachten op een beslissing in zijn asielprocedure kan daarom aanspraak maken op een regularisatie van zijn verblijf.

Ook iemand die na een asielprocedure bepaalde andere procedures had die in hun geheel te lang duren, komt in aanmerking voor regularisatie.”

Dat verwerende partij dan ook rekening dient te houden met de opgebouwde integratie van verzoeker, hij was immers gedurende enige tijd in het bezit van legaal verblijf en heeft zich uiteraard geïntegreerd in België!

Bovendien is het nogmaals pijnlijk duidelijk dat verwerende partij erin gefaald heeft rekening te houden met alle aangehaalde elementen en het geheel van elementen.

Dat deze argumenten, in tegendeel tot wat verwerende partij stelt, wel degelijk buitengewone omstandigheden vormen.

Bijgevolg,

Dat verzoeker van mening is dat hij voldoende heeft aangetoond dat er wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden, en dat hij van mening is dat zijn regularisatieaanvraag ten gronde behandeld moest worden.

Immers, artikel 9 bis van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

Art. 9bis. <W 2006-09-15/72, art. 4, 041; Inwerkingtreding : 01-06-2007> § 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.

§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard :

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asieldiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter.

Dat verzoeker van mening is, dat hij volledig aan deze voorwaarden voldoet en bijgevolg een regularisatieaanvraag op basis van art 9bis indiende teneinde geregulariseerd te worden.

Dat er wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden en dat verzoeker wel degelijk voldoet aan de basisvoorwaarden waardoor de aanvraag van verzoeker ten gronde moest behandeld worden.

Dat de beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie aldus een gebrek vertoont door hier geen rekening mee te houden en zij zich duidelijk vergissen in dit dossier en een en ander over het hoofd hebben gezien.

De bestreden beslissing schendt aldus de motiveringsverplichting in de zin van de wet van 29 juli 1991 en bovendien ook het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel en gelijkheidsbeginsel.

Verzoeker verblijft al geruime tijd in België! Dat hij dan ook onmogelijk kan terugkeren naar zijn land van herkomst, hij heeft hier immers een leven in veiligheid opgebouwd en heeft in zijn land van herkomst geen onderkomen meer!

Dat verwerende partij bij het nemen van haar beslissing hier geen rekening mee heeft gehouden! Dat de beslissing van verwerende partij aldus een gebrek vertoont door hier geen rekening mee te houden.

Dat verzoeker helemaal niet inziet waarom verwerende partij weigert rekening te houden met ALLE elementen en het geheel van elementen die verzoeker aanhaalt in zijn verzoekschrift.

Dat verzoeker dan ook meent dat zijn aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.

De bestreden beslissing dient dan ook geschorst en vernietigd te worden aangezien zij het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel flagrant schendt."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens)

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel, wanneer een beslissing steunt op feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931, VAN LAETHEM).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. Met de thans bestreden beslissing wordt de aanvraag van verzoekende partij om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet beoordeeld.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis van diezelfde wet luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

Uit het voorgaande blijkt dat de mogelijkheid om in België een verblijfsmachtiging aan te vragen als uitzonderingsbepaling restrictief moet worden geïnterpreteerd. De “buitengewone omstandigheden” strekken er niet toe te verantwoorden waarom de machtiging voor een verblijf van meer dan drie maanden wordt verleend, maar om te verantwoorden waarom de aanvraag in België en niet in het buitenland wordt ingediend. Het betreft omstandigheden die een tijdelijke terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van oorsprong, om er de noodzakelijke formaliteiten voor het indienen van een aanvraag tot machtiging tot verblijf te vervullen, onmogelijk of bijzonder moeilijk maken. Een aanvraag, ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, vereist dus vanwege de overheid een dubbel onderzoek:

1° wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;

2° wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de verwerende partij over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De vreemdeling moet in zijn aanvraag klaar en duidelijk vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek bij de consulaire of diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Hij dient met andere woorden aan te tonen dat het voor hem bijzonder moeilijk is terug te keren naar zijn land van oorsprong of naar een land waar hij gemachtigd is te verblijven, om er zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen. Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waarin het ingeroepen beletsel precies bestaat.

De bestreden beslissing verklaart de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk. *In casu* is dus de vraag aan de orde of de verwerende partij

genoegzaam kon oordelen dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat het voor haar onmogelijk, dan wel bijzonder moeilijk is om haar aanvraag te doen vanuit haar land van oorsprong of het land waar zij gemachtigd is te verblijven.

2.4. In een eerste middelonderdeel viseert de verzoekende partij het volgende motief:

“Betrokkene beroept zich op het feit dat Nepal in 2015 getroffen werd door aardbevingen die het land in puin achterlieten. Hierdoor zouden de leefomstandigheden in Nepal erbarmelijk zijn. Echter, deze verwijzing vormt geen buitengewone omstandigheid aangezien deze verwijzing handelt over de algemene situatie in het land van herkomst en betrokkene geen persoonlijke bewijzen levert dat zijn leven in gevaar zou zijn.”

De verzoekende partij stelt dat zij wel degelijk heeft aangetoond persoonlijk te zijn getroffen door deze aardbevingen mede door het attest dat zij heeft afgeleverd dat haar huis is verwoest. Bovendien wordt het attest ook vermeld in de bestreden beslissing maar blijft het bij een loutere verwijzing. Zij kan dan ook onmogelijk terugkeren naar Nepal, zeker gezien de nieuwe overstromingen en modderstromen, gezien zij geen dak boven haar hoofd zou hebben en gezien zij maar weinig contact heeft gehad met Nepal juist door die natuurfenomenen. De opbouw van het land zal nog jaren duren, zo betoogt zij.

De Raad stelt in eerste instantie vast dat met de verwijzing naar een attest betreffende de verwoesting van haar huis, de verzoekende partij niet aantoonde dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de stukken van het dossier zou hebben geoordeeld dat zij geen persoonlijke bewijzen heeft aangebracht van het feit dat haar leven in gevaar zou zijn in haar land van herkomst omwille van de aardbevingen.

Er wordt voorts niet alleen verwezen naar het attest, het wordt ook beoordeeld in de bestreden beslissing, op de volgende wijze:

“Betrokkene wijst er verder op dat zijn woning verwoest werd bij de aardbevingen waardoor hij geen onderkomen meer heeft in Nepal en dat hij niets of niemand meer heeft in Nepal om op terug te vallen. Ter staving hiervan legt hij attest voor d.d. 01.06.2015 vanwege het 'office of the Lekhnath Municipality' dat meldt dat zijn woning volledig verwoest is en verschillende foto's. Echter, het lijkt erg onwaarschijnlijk dat betrokkene geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst waar hij voor korte tijd zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging. Betrokkene verbleef immers ruim 35 jaar in Nepal en zijn verblijf in België, zijn integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst. We merken op dat uit het administratief dossier blijkt dat zowel zijn echtgenote als zijn twee minderjarige kinderen nog steeds in Nepal wonen. Betrokkene toont niet aan dat hij niet naar hen, en de woning waar zij verblijven, kan terugkeren. ”

De verzoekende partij stelt dan wel dat zij maar weinig contact heeft onderhouden met haar land van herkomst en dat de wederopbouw jaren zal duren, maar dit zijn loutere beweringen waarmee zij niet aantoonde dat de beoordeling in de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn. Evenmin wordt aannemelijk gemaakt dat de verwerende partij zou zijn overgegaan tot een fragmentarische beoordeling van de voorliggende gegevens.

Dit middelonderdeel is niet gegrond.

2.5. In een tweede middelonderdeel viseert de verzoekende partij de volgende motivering in de bestreden beslissing:

“Betrokkene beroept zich daarnaast op medische elementen als buitengewone omstandigheid. Hij beroept zich op het feit dat door zijn medische problematiek een terugkeer naar het land van herkomst zijn fysieke integriteit in gevaar zal brengen. Ter staving hiervan legt betrokkene een attest voor van Dr. T(...) d.d. 09.04.2015 en een attest van 'dringende medische hulp' d.d. 19.03.2015. Betrokkene verwijst verder naar de medische stukken die zich in zijn dossier bevinden. Allereerst stellen we vast dat betrokkene reeds drie maal een aanvraag 9ter indiende, die allen onontvankelijk werd afgesloten, de laatste op datum van 05.02.2015. Na het afsluiten van deze laatste 9ter voegde betrokkene nog verschillende medische stukken toe aan zijn administratief dossier, met name een attest van zijn maatschappelijk werker d.d. 25.08.2015 en d.d. 12.01.2017, een attest van zijn psychotherapeute d.d. 20.02.2017, een verslag van zijn sociaal assistent d.d. 22.02.2017, een medisch attest van zijn huisarts

Dr. B(...) d.d. 09.01.2017 en 24.08.2015 en een verslag van zijn psychiater Dr. K(...)f d.d. 15.02.2016. Echter, het hier ingeroepen medische element verhindert een verwijdering niet daar er nergens vermeld wordt dat reizen afgeraden wordt. Het medische element verhindert betrokkene dus niet om terug te naar zijn land van herkomst om daar de formaliteiten op te starten voor het bekomen van een eventueel verblijf van meer dan drie maanden in België. Dit element kan dan ook niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid. "

De verzoekende partij stelt dat er geen rekening wordt gehouden met haar medische problematiek louter en alleen omdat niet expliciet wordt vermeld dat reizen wordt afgeraden. Zij betoogt dat zij wegens de ernst van haar medische problematiek onmogelijk kan terugkeren naar haar land van herkomst, dat de hulpverlening in Nepal dermate ondermaats is dat hij in een mensonterende situatie terecht zou komen.

De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partij niet betwist dat alle aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet als onontvankelijk werden afgesloten. Voorts heeft de verwerende partij de door haar bijgebrachte stukken beoordeeld en daaruit geconcludeerd dat nergens wordt vermeld dat zij niet zou kunnen reizen. In die optiek volstaat de loutere bewering van de verzoekende partij dat zij niet kan reizen omwille van de ernst van haar medische problematiek geenszins. Waar zij er tenslotte nog op wijst dat de hulpverlening in Nepal ondermaats is waardoor zij in een mensonterende situatie zou terecht komen, maar met betrekking tot dit argument moet worden vastgesteld dat dit niet in de aanvraag werd vermeld, zodat de verwerende partij er ook geen rekening mee kon houden. Overigens is ook dit argument een niet gestaafde bewering. Wat er ook van zij: de Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

De verzoekende partij heeft niet aannemelijk gemaakt dat het kwetsieve motief met betrekking tot haar medische situatie niet deugdelijk zou zijn.

Het tweede middelonderdeel is ongegrond.

2.6. In een derde en laatste middelonderdeel betoogt de verzoekende partij dat niet te begrijpen valt waarom de verwerende partij weigert rekening te houden met haar langdurig verblijf en integratie en onvoldoende motiveert waarom dit geen grond zou kunnen vormen tot regularisatie.

Er moet in herinnering worden gebracht dat met de bestreden beslissing de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt bevonden omdat geen buitengewone omstandigheden zijn aangetoond. Met betrekking tot het begrip "buitengewone omstandigheden" wordt in de bestreden beslissing vooreerst vastgesteld dat het gaat om elementen die aannemelijk maken dat de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van openthoud in het buitenland.

Verder wordt gesteld:

"Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn eerste asielaanvraag werd afgesloten op 15.02.2013 met een weigering van vluchtelingenstatus en van subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verbleef illegaal in België tot 08.04.2016, datum waarop hij voor de tweede maal asiel aanvroeg. Zijn tweede asielaanvraag werd afgesloten op 25.08.2016 met een beslissing 'beroep verworpen' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter om geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedures - namelijk één jaar en twee maanden voor de eerste en bijna vijf maanden voor de tweede- was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan betrokkene ipso facto geen recht op verblijf. (Raad van State, arrest nr 89980 van 02.10.2000) "

En ook:

“De elementen van verblijf en integratie (met name het feit dat betrokkene reeds een vijftal jaar op het Belgische grondgebied zou verblijven, dat hij zich goed geïntegreerd zou hebben, dat hij tewerkstellingsmogelijkheden zou hebben, dat hij zich aangepast zou hebben aan onze levenswijze en dat hij een attest voorlegt van financiële hulp van het OCMW en twee deelcertificaten van Nederlandse taallessen) kunnen niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden, aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).”

De verzoekende partij kan derhalve niet worden gevolgd waar zij stelt dat er geen motivering wordt gegeven waarom haar verblijf en integratie niet tot regularisatie kunnen leiden en dat er geen rekening is gehouden met alle elementen: een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat wel degelijk wordt gemotiveerd om welke redenen ze niet aanvaard worden in het licht van de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Zoals de verwerende partij ook correct aangaf, hebben omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, betrekking op de gegrondheid van de aanvraag en kunnen ze in beginsel niet verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend (RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Dit –en niet een of andere verwijzing naar de eigen houding van de verzoekende partij, zoals zij in de bestreden beslissing meent te kunnen lezen- is het determinerende motief aangaande de beweerde integratie en het langdurige verblijf, en de verzoekende partij slaagt er niet in aan te tonen waarom daar in haar geval anders over moet worden gedacht. In die omstandigheden valt niet in te zien waarom de verwerende partij verder zou moeten motiveren dan ze in casu heeft gedaan, met name door het toetsen van de aangebrachte elementen aan de voorwaarden van het aangetoond zijn van buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Dat er geen rekening werd gehouden met de omstandigheden en de door de verzoekende partij opgeworpen elementen in de aanvraag, is dan ook niet aangetoond, dat de verwerende partij een voorwaarde zou hebben toegevoegd aan artikel 9bis is dat ook niet. Een kennelijk onredelijke beoordeling of een beoordeling in strijd met de stukken van het dossier is op deze gronden evenmin aannemelijk gemaakt.

Waar de verzoekende partij overigens nog verwijst naar het arrest met nr. 80 255 van 26 april 2012 van de Raad, dient te worden gesteld dat zij hier niet dienstig kan naar verwijzen, nu dit arrest een beslissing betreft waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard en niet, zoals in casu het geval is, onontvankelijk werd verklaard.

Het derde en laatste middelonderdeel is dan ook ongegrond.

2.7. De verzoekende partij heeft niet aangetoond dat de verwerende partij haar aanvraag op kennelijk onredelijke, onwettige of onzorgvuldige wijze heeft beoordeeld. Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend achttien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS